

και κανεις να μη σε σκάνη,
και τὰ γράμματα τάρφινες ἴστη: θάλασσης τὸν Βουδούρη
θάλασσα νὰ σοῦ τὰ κἀνη.

Κατευόδιο, Παγανίνη, τρεῖς λίφρ, πρώτη κἀρα,
κόλλησε ἴστο κούτελό μας καμμιὰ χάλκινη δεκάρα.
Κάθε δάσκαλος και νότα, κάθε μας Σχολειὸ κι' Ὀδειο,
και βραβεῖα μὲ κοτίνους και κισσό...
τζούμ τὰρὰ τριανταῖνα, τζούμ τὰρὰ τριανταδύο,
τζούμ τὰρὰ τριαντατρία και μισό.

**Και καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Νέος Ὅδηγός Ἑλλάδος, συνταχθεὶς ὑπὸ Μακρῆν,
ποῦ πολλὰς πληροφορίας γιὰ τοὺς κλάδους ἔδωκε,

χρησιμότατον βιβλίον γιὰ πολλοὺς και διαφόρους,
συγγραφείς, βιομηγάνους, ἐπιστήμονας, ἐμπόρους.
Ὅλα ἄριστον ἔκει μέσα μετρημένα και σωστά,
και θερμότατα πρὸς πάντας κι' ὁ Ρ ω μ η ὀ σ τὸ συνιστᾷ.

Ἐταιρία Μουσικὴ
ἀληθῶς μοναδική,
ἔρχισαν αἱ συναυλίαι κι' ἐξ αὐτῶν ἔδωθ' ἡ πρώτη,
κι' ἦτον ὁ Φουρνιὸ κι' οἱ Γάλλοι
κι' ἔγιν' ἑσπερὶς μεγάλη,
και κατέβηξαν τὸν κόσμον τῶν μελωδιῶν οἱ κρότοι.

Ἐξοχικῶς, τούτιστι ποιήματα δροσάτα
τοῦ Δημητρίου Στᾶν, και μ' ἐμπνευσι γεμάτα.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παρλαπικὰ πατριώτου,
ἀριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.